

Caracterul discriminator și nelegal al criteriilor de atribuire de locuințe sociale din fondul locativ public din municipiul Cluj-Napoca¹

Hotărârea nr. 434/16.12.2015 a Consiliului Local al Municipiului Cluj-Napoca cu privire la definirea criteriilor de atribuire a locuințelor sociale, nu respectă prevederile *Ordonanței de Guvern nr. 137 din 31 august 2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, aprobată prin *Legea 48/2002* și modificată prin *Ordonanța de Guvern nr.77/20033*, aprobată prin *Legea 27/2004*. Mai departe, aceste criterii elimină solicitanții de locuințe sociale aparținând unor categorii sociale marginalizate prin declararea lor ca neeligibili pe baza unor considerente ce nu sunt prevăzute ca atare în legislația locuirii. Totodată, aceste criterii îi tratează inegal pe aceștia neoferind punctaj pentru bolile cronice cu care se confruntă sau pentru condițiile de locuire precare în locuințe neconvenționale; și îi discriminează indirect prin defavorizarea lor ca persoane care datorită condițiilor lor economice nu au avut șansa de a face studii superioare punctate în mod excesiv în HCL 434/2015 în comparație cu alte criterii.

Din aplicarea acestor criterii în procesul de selecție a cererilor de locuințe sociale decurg fapte de discriminare față de persoanele marginalizate social aparținând clasei muncitoare precarizate și cu domiciliul în zone dezavantajate din punctul de vedere al locuirii. Prin studiul nostru de caz în mod particular ne referim la persoanele cu domiciliul *de facto* în zona Pata Rât (case modulare, strada Cantonului, colonia Dallas), dar și în alte zone din Cluj-Napoca, considerate a fi centrale din punct de vedere geografic (cum ar fi strada Stephenson), majoritatea de etnie romă. La rândul său, actul de discriminare descris în acest articol are efecte materiale, deci tratamentul inegal în sens juridic contribuie la (re)producerea inegalităților economice și sociale prin faptul că perpetuează locuirea precară în spații marginale, precum și toate dezavantajele acesteia cumulate în fiecare domeniu al vieții (sănătate, educație școlară, ocupare, participare politică, acces la justiție, etc).

Articolul nostru își propune să demonstreze caracterul discriminator și nelegal al criteriilor de atribuire a locuințelor sociale în municipiul Cluj-Napoca care, dincolo de a fi înscrise într-un document administrativ (decizie de Consiliu Local), sunt expresii ale gândirii și practicii instituționale ale administrației publice locale în domeniul locuirii sau, altfel spus, al politicii locale de locuire.

1. Argumente de natură statistică

¹ Acest articol a fost scris pe baza Petiției pe această temă adresată de Fundația Desire către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării în 20.10.2016. Petiția a fost redactată de o echipă a campaniei Căși sociale ACUM!, campanie derulată sub proiectul "**Justice for Roma through the legal enforcement of housing rights (Cantonului street, Cluj, Romania)**", susținut între martie 2016 - februarie 2017 de programul "*Engaging Roma in Europe around Justice and Rights*" al Human Rights Initiative/ Open Society Foundations.

Pe baza datelor statistice prezentate mai jos în Tabelele 1 și 2, precum și în Graficul 1, observăm că procentul persoanelor de etnie romă care locuiesc în zone urbane marginalizate și zone dezavantajate,² raportat la persoanele nerome cu domiciliul în aceste zone este în mod semnificativ mai mare.

Tabelul 1 - Numărul populației din oraș în zone dezavantajate și marginalizate, pe etnie

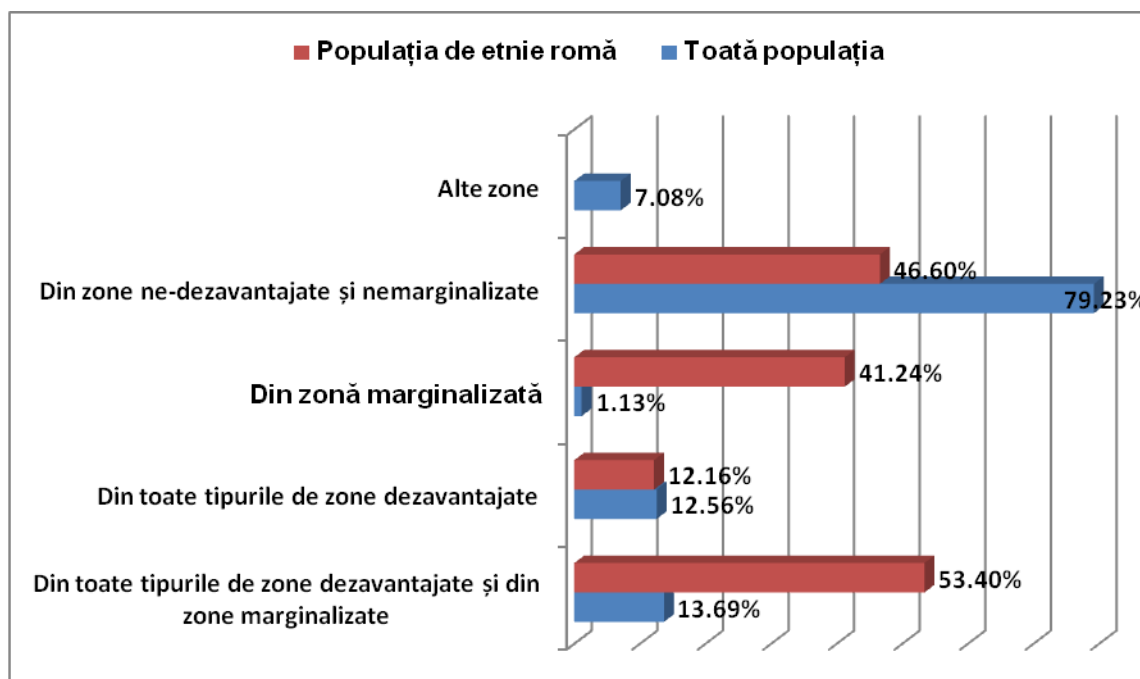
	Populație totală	Populație din toate tipurile de zone dezavantajate	Populație din zone marginalizate
Populația totală Cluj	324576	36295	3660
Populația de etnie romă	3273	398	1350
Populația de alte etnii decât romă	321303	35897	2310

Tabelul 2 - Procentul populației din oraș în zone dezavantajate și marginalizate, pe etnie

	Procent populație în zone marginalizate din totalul populației pe etnii	Procent populație în zone dezavantajate din totalul populației pe etnii	Procent populație în zone dezavantajate și marginalizate din totalul populației pe etnii
De etnie romă	41.24%	12.16%	53.40%
De alte etnii decât romă	1.13%	12.56%	13.69%
De toate etniile	1%	12%	13%

² În stabilirea acestor corelații am utilizat ca punct de plecare *Lista zonelor urbane marginalizate din orașe cu peste 20000 de locuitori* care include atât zone dezavantajate, cât și zone marginalizate, printre altele în orașul Cluj-Napoca, în funcție de sectoarele de recensământ.

Grafic 1 - Ponderea populației de etnie romă raportată la ponderea populației nerome în zone urbane dezavantajate și marginalizate în Cluj-Napoca

Datele de mai sus reflectă că printre romii din Cluj-Napoca care locuiesc în zone marginalizate (41.24%) sunt de 36.5 ori mai multe persoane decât numărul de persoane nerome din totalul populației nerome din oraș (1.13%), asta în condițiile în care romii constituie doar 1% din populația orașului.

Pe baza celor de mai sus considerăm că, în măsura în care criteriile de alocare de locuințe sociale stabilite de Consiliul Local al Municipiului Cluj-Napoca prin Hotărârea nr. 434/16.12.2015 sunt discriminatorii față de persoanele marginalizate social care locuiesc în zone urbane marginalizate, iar printre persoanele care au domiciliul în aceste zone persoanele de etnie romă sunt suprareprezentate, aceste criterii de atribuire de locuințe sociale sunt discriminatorii față de romi, și din aplicarea lor decurg fapte de discriminare față de persoanele dezavantajate de aceste criterii nu doar pe fondul marginalizării lor sociale, ci și pentru că sunt de etnie romă.

2. Argumente generale de natură legislativă

Legislația locuirii, legislația socială și cea a nediscriminării din România este susținută de Reglementările legale naționale și internaționale cu privire la dreptul la locuință adecvată³ ca un drept fundamental din domeniul drepturilor sociale și economice.

Conform Legii locuinței 114/1996, "accesul liber și neîngrădit la locuință este un drept al fiecărui cetățean". La nivelul întregii populații această lege prevede că "rezolvarea cerințelor de locuire constituie un **obiectiv major** al administrației publice centrale și locale. Din prevederea de mai sus rezultă că nu este obligația, ci doar "obiectivul major" al statului să asigure locuință pentru toți cetățenii săi. Reglementând însă statutul locuințelor sociale, Legea locuinței din 1996, precum și hotărârile și ordonanțele guvernamentale ulterioare cu privire la normele de implementare ale acestei legi, definesc în mod special acea categorie de cetățeni ai României care pot beneficia de locuințe sociale ca fiind "persoane și familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței."

Conform OUG 57/2008, care aduce modificări și completări la Legea 114/1996, "au acces la locuință socială, în vederea închirierii, familiile sau persoanele cu un venit mediu net lunar pe persoană, realizat în ultimele 12 luni, sub nivelul câștigului salarial mediu net lunar pe total economie ..." Mai departe, Art. 21, alin (1) al Normei metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, nr. 1275 cu aplicare din 07.12.2000, prevede că autoritățile administrației publice locale vor ține seama la stabilirea criteriilor de atribuire de locuințe sociale de prevederile art. 42 și 43 din lege, astfel încât "în cadrul fiecărui criteriu, la stabilirea ordinii de prioritate se vor avea în vedere:

- a) condițiile de locuit ale solicitanților;
- b) numărul copiilor și al celorlalte persoane care gospodăresc împreună cu solicitanții;
- c) starea sănătății solicitanților sau a unor membri ai familiilor acestora;
- d) vechimea cererilor."

Traducând aceste prevederi cu privire la locuințe sociale în termenii obiectivului administrației publice în domeniul locuirii, putem concluziona că **rezolvarea cerințelor de locuințe sociale pentru persoanele și familiile care se încadrează în condițiile de mai sus ar trebui să constituie obiectivul major al autorităților administrației publice.**

Mai departe, însă, făcând trecerea de la categoria persoanelor și familiilor care pot beneficia de locuințe sociale conform legislației locuirii, la persoanele și familiile supuse

³ Comentariul General nr. 4 al Comitetului pentru Drepturi Economice, Sociale și Culturale al Națiunilor Unite (ICESR) din stabilește șapte criterii minimale care trebuie îndeplinite pentru ca o locuință să fie considerată adecvată, precum ar fi: siguranța posesiei; disponibilitatea serviciilor, materialelor, facilităților și infrastructurii; accesibilitatea în termeni financiari; locuibilitatea; accesibilitatea (fizică, și neîngrădită de discriminare); să fie plasată într-o locație care asigură accesul la alate drepturi; adecvanța culturală (Detalii despre abordarea dreptului la locuire adecvată de către Organizația Națiunilor Unite se pot afla aici - http://www.ohchr.org/Documents/Publications/FS21_rev_1_Housing_en.pdf, <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/toolkit/Pages/RighttoAdequateHousingToolkit.aspx>).

marginalizării sociale, legislația românească (din domeniul social) definește asigurarea dreptului de a avea acces la locuință nu doar ca un obiectiv major al administrației publice, ci ca o obligație a acesteia. Conform Legii privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale 116/2002 modificată, "în funcție de nivelurile veniturilor stabilite [până la care o persoană este considerată ca fiind marginalizată, nivel care se stabilește anual, prin hotărâre a Guvernului, înaintea depunerii la Parlament a proiectului legii bugetului de stat] ... **consiliile locale au obligația de a asigura accesul persoanelor și familiilor marginalizate, ... la locuință și la serviciile publice de strictă necesitate**, cum sunt: apă, energie electrică, gaze naturale, termoficare etc." Legea Asistenței Sociale 292/2011 prevede că "pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excludere socială, prin politicile publice inițiate, **statul: (a) asigură accesul persoanelor vulnerabile la unele drepturi fundamentale, cum ar fi: dreptul la locuință**, la asistență socială și medicală, la educație și la loc de muncă." Conform Legii 116/2000, prin persoană marginalizată social se înțelege persoana care beneficiază de venit minim garantat sau face parte dintr-o familie beneficiară de venit minim garantat, în condițiile Legii nr. 416/2001, și se află în cel puțin două dintre următoarele situații:

a) nu are loc de muncă;

b) nu are locuință în proprietate sau în folosință;

c) locuiește în condiții improprii [adică în locuință improvizată sau într-o construcție cu destinație de locuință care nu îndeplinește cerințele minimale prevăzute de Legea locuinței din 1996];

d) are unul sau mai mulți copii în întreținere sau face parte dintr-o familie cu mulți copii în întreținere;

e) este persoană vârstnică, fără susținători legali;

f) este încadrată în categoria persoanelor cu handicap sau invaliditate;

g) are în întreținere o persoană încadrată în categoria persoanelor cu handicap grav, accentuat ori invaliditate gradul I sau II;

h) a executat o pedeapsă privativă de libertate. Alte articole ale acestei legi mai prevăd obligațiile consiliilor locale "de a elabora și de a aproba metodologia de identificare a persoanelor și familiilor care sunt marginalizate social", iar primarii trebuie să "dispună verificarea situației ce rezultă din documentele justificative prezentate, prin ancheta socială."

Cele de mai sus impun recunoașterea obligației administrației publice locale de a asigura accesul la locuință pentru persoanele și familiile marginalizate social, și de a defini criteriile de alocare de locuințe sociale la intersecția Legii locuinței din 1996, precum și a legislației sociale (în mod deosebit Legea privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, și Legea asistenței sociale). Pentru îndeplinirea acestei obligații, consiliile locale - făcând uz și de prevederile legislației anti-discriminare⁴ - ar putea să aloce un procent din stocul lor de locuințe

⁴ Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane

sociale persoanelor marginalizate. **În loc să facă acest lucru, administrația publică din municipiului Cluj-Napoca elimină persoanele care nu au venituri (sau au venituri doar din venitul minim garantat, sau din munci ziliere) din categoria solicitanților eligibili pentru locuință socială și desconsideră precaritatea și sărăcia condițiilor de locuire în procesul de punctare, astfel încălcând drepturile lor de persoane marginalizate, care cumulează cel puțin 2 sau 3 dintre situațiile prezentate mai sus din Legea 116/2000. Această practică discriminatoare, împreună cu alte criterii de selecție care discriminează în mod indirect persoanele marginalizate social (de exemplu criteriul studiilor sau cel al stării civile) are un caracter nelegal și pentru că exclude de la dreptul la locuință aceste persoane și înseamnă neîndeplinirea obligațiilor legale care le revin autorităților publice locale față de ele.**

3. Argumente specifice de natură legală

Caracterul nelegal și discriminator al criteriilor definite în HCL 434/2015 privind atribuirea de locuințe sociale în Municipiul Cluj-Napoca **devine foarte clar dacă comparăm prevederile legislației naționale în domeniul locuirii și în domeniul social cu cele ale HCL nr. 434/2015 atât la capitolul criteriilor de eligibilitate, cât și la capitolul criteriilor de selecție.** Responsabilitatea administrației publice locale în ce privește stabilirea criteriilor de atribuire de locuințe sociale se reflectă și în faptul că aceasta a modificat de-a lungul timpului de mai multe ori aceste criterii.

În ansamblu, sistemul de criterii de acordare a locuințelor sociale definite în HCL nr. 434/2015 din start introduce criterii care exclud de la accesul la locuințe sociale tocmai persoanele marginalizate social (față de care, conform Legii privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, Consiliile Locale au obligația de a asigura o locuință adecvată) și, astfel, contravin prevederilor Legii locuinței care prevăd următoarele cu privire la cei care nu pot beneficia de locuințe sociale:

Art. 48. "Nu pot beneficia de locuințe sociale, potrivit prezentei legi, persoanele sau familiile care:

a) dețin în proprietate o locuință;

b) au înstrăinat o locuință după data de 1 ianuarie 1990;

c) au beneficiat de sprijinul statului în credite și execuție pentru realizarea unei locuințe;

d) dețin, în calitate de chiriaș, o altă locuință din fondul locativ de stat."

Art. 42. "Au acces la locuință socială, în vederea închirierii, familiile sau persoanele cu un venit mediu net lunar pe persoană, realizat în ultimele 12 luni, sub nivelul câștigului salarial mediu net lunar pe total economie, comunicat de Institutul Național de Statistică în ultimul Buletin statistic anterior lunii în care se analizează cererea, precum și anterior lunii în care se repartizează locuința".

sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe (Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 , Art. 2, alin. 4).

Hotărârea 434/2015 îi declară neeligibili pe cei care nu au venituri din relații contractuale sau au doar Venit Minim Garantat, având deci venituri cu mult sub venitul mediu lunar net. Totodată, Hotărârea continuă să impună și o serie de alte criterii discriminatorii cu privire la: situația familială a celor care doresc să beneficieze de o locuință socială; nivelul de studii al solicitantului; tipurile de venituri care se iau în considerare în acordarea statutului de eligibil pentru locuință socială; starea de sănătate a solicitantului și a membrilor familiei incluși în cerere; sau la condițiile care definesc situația solicitanților drept caz de forță majoră.

Deși legea locuințelor și normele de aplicare ale acesteia permite autorităților locale să reglementeze la nivel local procedura în concret de atribuire a locuințelor sociale, autoritățile din Cluj-Napoca au abuzat de această prerogativă și au inserat mai multe tipuri de criterii (de eligibilitate, de neeligibilitate, criterii de selecție, criterii de punctaj) care în final duc la privarea persoanelor defavorizate/marginalizate. Pentru a fi non-discriminatorii și legale:

(a) **Criteriile de eligibilitate** nu ar putea să fie de așa natură încât să îngreuească accesul la dreptul la locuință al cetățenilor aflați în situație de marginalizare socială,⁵ sau să excludă de la acest drept persoanele cărora le sunt destinate locuințele sociale.⁶ **Criteriul fundamental pe baza căruia prevederile legislative din România stabilesc dreptul la locuință socială este SITUAȚIA ECONOMICĂ, iar criteriul fundamental pe baza căruia se definește situația economică este VENITUL.** Locuința socială este destinată celor sub venitul mediu, incluzând aici și persoanele fără venit sau cele cu venituri din drepturi de asistență socială. Prin inserarea unui criteriu de eligibilitate ce impune excluderea persoanelor cu venituri din drepturi de asistență socială sau fără venituri, se încalcă fragrant art. 48 din Legea locuinței cât și definiției venitului în Legea asistenței sociale⁷.

(b) **Criteriile de neeligibilitate** ar trebui să se rezume la prevederile legale conform cărora "*nu pot beneficia de locuințe sociale persoanele sau familiile care dețin în proprietate o locuință; au înstrăinat o locuință după data de 1 ianuarie 1990; au beneficiat de sprijinul statului în credite și execuție pentru realizarea unei locuințe; dețin, în calitate de chiriaș, o altă locuință din fondul locativ de stat*".⁸

(c) **Criteriile de selecție (și de punctaj)** ar trebui să respecte prevederile legale care susțin prioritatea anumitor criterii în atribuirea de locuințe sociale, și anume cele legate de situația economică, în primul rând nivelul venitului și condițiile de locuit, dar și de numărul copiilor și al celorlalte persoane care gospodăresc împreună cu solicitanții, precum și starea sănătății solicitanților sau a unor membri ai familiilor acestora.⁹

⁵ Legea locuinței nr. 114/1996 - preambul; Art. 2 din Legea privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale nr. 116/2002; Art. 53 alin. 2 din Legea Asistenței Sociale 292/2011.

⁶ A se vedea, art. 42 din Legea locuinței nr. 114/1996.

⁷ Legea asistenței sociale 291/2011 - Art. 6, lit. pp.

⁸ Legea locuinței - Art. 48 - Modificarea acestora nu ține de atribuțiile decidenților locali.

⁹ HOTĂRÂRE nr.1275 din 7 decembrie 2000 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr.114/1996 - Art. 21.

4. Argumente prin exemple de cazuri de solicitanți care au fost afectați de tratamentul discriminator al procesului de atribuire de locuințe sociale

Efectele HCL 434/2015 adoptată în decembrie 2015 de către Consiliul Local al Municipiului Cluj- Napoca încă nu și-au putut face efectele pe deplin în legătură cu solicitările de locuințe sociale depuse în perioada martie-iulie 2016, aceste solicitări fiind deocamdată în curs de evaluare în momentul scrierii acestui articol. Totuși, rezultatele preliminare au fost afișate în 28.11.2016, iar cele finale se așteaptă a fi anunțate după soluționarea contestațiilor ce trebuiau depuse până la finalul anului 2016.

Însă, din informațiile publicate de către Primărie pe lista rezultatelor provizorii și finale cu privire la atribuirea de locuințe sociale în anul 2016 solicitanților din 2015 (rezultate din aplicarea HCL 150/2013), precum și pe baza răspunsurilor primite la contestațiile acestora, dar și de pe urma comparării HCL 150/2013 și HCL 434/2015 putem observa următoarele:

- Dintre cele 130 de persoane marginalizate social cu domiciliul în zona de locuire defavorizată Pata Rât și strada Stephenson care au depus solicitări pentru locuință socială în anul 2015, 109 solicitări (adică circa 84%) au fost declarate neeligibile pe baza HCL 150/2013 după cum urmează:

- 82 de cereri din 130 (adică aproape 64%) au fost declarate neeligibile din motiv de lipsă de venit permanent (în accețiunea autorităților locale clujene, din motiv de lipsă de venit generat prin contract de muncă pe perioadă nedeterminată, la acel moment, conform HCL150/2013);

- 12 cereri din 130 (9.23%) au fost declarate neeligibile din motiv de depunere întârziată a declarației notariale la dosar (în condițiile în care notarul în cauză a eliberat o notificare în acest sens în care a explicat motivul tehnic al întârzierii din 30.07.2015, zi de vineri, până în 03.08.2015, zi de luni);

- 7 cereri din 130 (5.38%) au fost declarate neeligibile din motiv de nedepunere din partea soției/ mamei solicitantului a unei declarații conform căreia ea nu are venit (printre ei și solicitanți evacuați din case retrocedate);

- 5 cereri din 130 (3.85%) au fost declarate neeligibile din motiv de buletin cu adresă în afara municipiului Cluj-Napoca, chiar dacă în fapt aceste persoane lucrează și locuiesc în Cluj-Napoca în zone defavorizate, așa cum o anchetă socială ar fi putut să probeze, dacă administrația locală ar fi dorit să dea curs respectării drepturilor locative ale acestor persoane;

- 3 cereri din 130 (2.31%) au fost declarate neeligibile din motiv de declarație notarială neconformă.

- Dintre cei 21 de solicitanți cu domiciliul în zona de locuire defavorizată Pata Rât și str. Stephenson declarați eligibili:

- nici unul nu a primit puncte pentru boli cronice cardiovasculare sau de altă natură (căci contrar priorităților stabilite prin Normele metodologice de punere

în aplicare a Legii locuinței, stabilite prin HG 1275/2000, Consiliul Local și Primăria Municipiului Cluj-Napoca nu puntează starea de sănătate în afara situațiilor de handicap permanent);

- nici unul nu a primit puncte pentru condițiile sale de locuire precare (fără utilități, baie, bucătărie în casă, supraaglomerare), sau pentru locuire în zonă poluată și izolată, sau de locuire informală și neconvențională, contrar priorităților stabilite prin Normele metodologice de punere în aplicare a Legii locuinței, stabilite prin HG 1275/2000;

- nici unul nu a putut beneficia de punctajul înalt acordat pentru studii superioare (până la 45 de puncte pentru studii doctorale), în condițiile în care legislația locuirii nu prevede studiile ca și criteriu de punctare în timp ce autoritățile locale clujene acordă 45 de puncte studiilor doctorale, iar șansele persoanelor marginalizate social de a avea studii superioare sunt foarte reduse tocmai datorită condițiilor lor economice (spre exemplu: un solicitant care conform Listei cu rezultate finale pentru anul 2016 în vederea repartizării de locuințe sociale/HCL 95/2016, a primit 97 de puncte și are domiciliul în casele modulare din zona Pata Rât în apropierea rampei de gunoi a orașului, unde a fost mutat de pe urma evacuării sale forțate de pe strada Coastei în 17.12.2010 - printr-un act administrativ declarat ca fiind discriminator prin Hotărârea 441/15.11.2011 a CNCD, dacă avea studii doctorale primea un total de 142 de puncte, punctaj cu care ar fi ajuns de pe locul 83 pe locul 4 al listei de repartizare și ar fi primit locuință socială; astfel, în conformitate cu punctajul dezvoltat și aplicat de administrația publică clujeană, studiile sunt mult mai relevante în Cluj-Napoca în atribuirea de locuințe sociale decât starea de marginalizare socială, în contradicție cu legislația în domeniu).

Criteriile de punctaj discriminatorii din HCL 150/ 2013 (cu privire la starea de sănătate, condiții precare de locuire, studii, caz de forță majoră), precum și criteriile de eligibilitate discriminatorii în HCL 150/2013 (fiind declarați neeligibili toți cei care au venituri doar din drepturi de asistență socială, sau cei care au ocupat abuziv o locuință chiar dacă au recurs la această faptă datorită faptului că au fost persoane fără adăpost) nu s-au modificat/ îmbunătățit în temeiul HCL nr. 434/2015, astfel încât este de așteptat ca solicitanții din 2016 cu domiciliul în zona de locuire defavorizată Pata Rât să fie discriminate în procesul de accesare a locuințelor sociale și în acest an.

HOTĂRÂREA 349 din data de 04.05.2016 (reclamat: Primăria București), și HOTĂRÂREA nr. 388 din 02.09.2015 (reclamat: Primăria Piatra Neamț) ale CNCD cu privire la caracterul discriminator al criteriilor de acordare de locuințe sociale în relație cu persoane cu dizabilități, ale căror argumente sunt viabile în relația cu persoanele marginalizate social în ceea ce privește tratamentul lor discriminator prin criteriile elaborate și aplicate de Primăria Municipiului Cluj-Napoca în vederea repartizării de locuințe sociale.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniul discriminării, conform căreia diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Sau conform căreia „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat ... și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Anexăm prezentei PETIȚII următoarele **înscrisuri**:

- **Anexa 1** - Hotărârea nr. 434/16.12.2015 a Consiliului Local al mun. Cluj-Napoca;
- **Anexa 2** - *Critica punctuală a criteriilor stabilite în Anexele aferente HCL nr. 434/16.12.2015.*
- **Anexa 3** - *Istoric cu hotărârile de Consiliu Local al mun. Cluj-Napoca în privința atribuirii locuințelor sociale.*

Fundația Desire

Cluj-Napoca, 18.10.201

Prof. univ. dr. Enikő Vincze, președinte

Simona Ciotlăuș, membru Consiliu Director